

דפי יגור

יום ו', י"ז בסיון תשפ"ה, 13.6.2025, גיליון מס' 5078

בואו להכירה

1. דו"ח ועדת ביקורת: משאבי אנוש (הערכות לחירום דווח בגיליון הקודם)

רמי פלג: ועדת ביקורת בחרה שני נושאים. היא נפגשה עם בעלי התפקידים הרלבנטיים והראתה להם את טיוטת הדו"ח. חלק מהדברים שונו, חלק כבר תוקנו. דוחות הביקורת הם כלי של ההנהלה לשיפור, תיקון ופיתוח מערכות ביגור.

אורי גרינברג (נציג חברת רואי חשבון, ומבצע הביקורת בפועל), מציג את עצמו: חבר קיבוץ מלכיה ובעל ניסיון בביקורת בקיבוצים שונים. במהלך השנה בדקנו ביגור את מערכות משאבי אנוש והערכות לחירום, הדיווחים הועברו לציבור.

שאלה: מדוע הוגדל היקף המשרה של מנהלת מש"א מ-80% ל-100%,

תשובה: בעבר זאת היתה עבודה במשרה מלאה. מנהל מש"א הקודם צמצם קצת, והחזרנו את זה למה שצריך להיות לאור האחריות ועומס התפקיד לקיבוץ בגודל של יגור.

שאלה: מי קובע את תנאי השכר של בעלי תפקידים בהנהלה?

תשובה (גל שמשון): תנאי משרה של תפקידי בכירים נקבעים ב"צוות שכר בכירים", שלא כולל את בעלי התפקידים עצמם. הצוות מנהל על ידי יו"ר הקיבוץ, יש נציג ציבור, נציג ועד ההנהלה ונציג חיצוני מתחום כוח האדם בקיבוצים.

גבי קרדוש: יפה שהדוחות פורסמו לציבור לפני הדיון. ונכון היה להעלות את היקף המשרה למנהלת מש"א.

מודי למדן: מי אחראי על בטיחות וגהות בעבודה ביגור?

גל שמשון: בצוות מש"א ישנה ממונה חיצונית על התחום.

רמי פלג: הדוחות נשלחו בתפוצת דף תקציב והגיעו לכל בית אב ביגור.

אמיר אלעד: תוך חודש וחצי-חודשיים נחזור לאסיפה לדיווח כיצד טופלו ההמלצות שעלו בדו"ח המבקר. מי שיטפל וידאג לזה הוא ועד ההנהלה והגופים המבוקרים.

2. אישור המלצת ועד הנהלה להגדרת תפקיד ועדת אסיפה

רמי פלג מציג את התקנון החדש.

שלמה מורן: העלה הסתייגויות שונות.

בועז אוחנה: יש נהלים ביגור של קריאה ראשונה ושנייה והסתייגויות. אין סיבה לשנות אותם. יו"ר האסיפה מחליט אם דיון מיצה את עצמו. הדברים שהוצגו כאן בנושא -

קשורים להתנהלות פנימית של המזכירות ואין מה להביא אותם לקלפי.

מודי למדן: הערות שונות לנוסח.

אודי קינן: המילה "הסתייגות" לא כוללת הצעה נגדית, ניסחנו שבמקום "הסתייגות" עולה "הצעה נגדית".

רמי פלג: זאת האחריות והחובה של הוועד לדון בכל ההצעות וההסתייגויות של החברים, לפני שמעלים אותן לאסיפה ולדיון ציבורי, לא כדי לפסול אותן אלא כדי ללמוד ולהציג את ההשלכות שלהן לציבור. כדי שהכול יהיה מסודר ויעיל, מתבקשים המסתייגים להגיש את הדברים בכתב תוך 72 שעות. בעיני המציאות ביגור, שיכול להיות מצב, שמוגשת הצעת ועד או הנהלה, שעבדו עליה רבות, ובאה הצעה או הסתייגות מהציבור, שפוסלת אותה או מסיטה את הדיון, זה לא תקין.

יפתח שחר: הייתי יו"ר ועדת אסיפה 4 שנים. חלק מהדיונים היו סוערים ונוקבים, ואחר כך הצביעו. הכול בסדר. לפעמים תוך כדי האסיפה נרשמו הצעות והסתייגויות, אנחנו כוועדת אסיפה דנו בהן למחרת עם המזכירות. אם המזכירות לא קיבלה, הן עלו כהצעה נגדית בקלפי. כדי למנוע מצב של הסתייגויות בלי סוף, קבענו מתי הדיון הסתיים. מההצעה של ההנהלה ניתן להבין, שהדיון בהסתייגויות החברים יכול להתקיים רק לאחר הגשת ההסתייגות בכתב. ביגור, לאחר הצגת ההצעה של ההנהלה, נפתח דיון הכולל הסתייגויות, במהלך האסיפה או בסיומה, החברים המסתייגים מגישים את ההסתייגויות בכתב. ההצעה המוגשת, שלא מאפשרת את זה, מרגישה כחסימה של הדיון בין הציבור למזכירות, שזה המשך של מדיניות מנהל הקהילה הנוכחי, שבה יש תקשורת חד כיוונית, ולציבור אין אפשרות להגיב ואין דיון ציבורי חופשי. אנחנו מקבלים הנחות במדיניות ובאסיפה ומרגישים שלא סופרים אותנו.

גבי קרדוש: מדגיש את חשיבות השידור של האסיפות. צריך להנגיש את החומרים לציבור. שאפו ליעל שמשי, שהאתר שפתחה מביא הרבה פעמים תגובות משמעותיות. צריך לעשות שימוש יותר טוב ברשתות ובמדיה. צריך לאפשר ולעודד דיון ציבורי בכל במה ופורום ולא לצמצם אותו.

יעל שמשי: אמיר אלעד ציין, שמטרת המהלך ליעל ולזרז את התהליך של קבלת החלטות ביגור. אבל אולי לא צריך למחר לקבל החלטות בקהילה כזו גדולה. נציג ציבור אחד בוועד האסיפה זה מעט מדי, המינימום צריך להיות שלושה, זאת כדי לאזן בין ההנהלות לבין הקהילה. מצב בו רק הנהלת קהילה יכולה להעלות נושאים לאסיפה הוא לחלוטין מצב של סתימת פיות. צריכה להיות אפשרות להעלות נושאים לדיון קהילתי גם ללא שיח קודם בהנהלות, וצריך להיות מסלול דיון עם מנהל האסיפה בלי מחסומים בדרך. ההצעה של ההנהלה מרגישה לי כמו

התקן של מנהל בריאות ורווחה כדי לייצר משרה חלקית נוספת, וזה לא יתרום לטיפול מיטבי. בהקשר הזה, אנחנו רוצים להביא שוב לדיון את המבנה הארגוני של הנהלת הקהילה. במודל המקורי כלולים בהנהלת הקהילה בעלי תפקידים שונים: מנהלי החינוך החברתי, מש"א, כספים, בריאות ורווחה. ההנחה היתה שכולם יהיו חברי יגור. היום, חלק גדול והולך של בעלי התפקידים הללו אינו חברי יגור. אני מאמין שהנהלת הקהילה, כמו חברי ועד הקהילה, ששם זה קבוע בחוק, צריכה להיות מורכבת מחברי קיבוץ, נציגי ציבור, ולא בעלי תפקיד (אם הם אינם חברים ביגור).

בועז אוחנה: מנהל בריאות ורווחה כפוף להנהלה שמעליו. אם הוא גם מופקד על אוכלוסיית בעלי צרכים מיוחדים, מראש שמים אותו בין הפטיש והסדן. אחריות לבעלי צרכים מיוחדים חייבת להיות במקום סטרילי ונקי מלחצים. אפשר שתהיה ועדה אחת לשתי האוכלוסיות, רק שהמרכז יהיה נציג ציבור ולא בעל תפקיד הכפוף למנהל קהילה. נורית זיידל ומיכל שמיר, שהיו מופקדות על העשייה הזאת, היו מחוברות היטב גם לגופים ביגור וגם מחוץ ליגור, גם בלי התואר של מנהלות בריאות ורווחה. מדובר ב"הפרדת רשויות" בריאה בתחום החשוב הזה.

מירה לב: אני מכירה את התחום משני הכיוונים, האישי והציבורי. מה חולם הורה שרוצה את הכי טוב לבנו, או אח לאחיו, שכשהוא לא יהיה, הטיפול בבנו, באחיו, בקרוב משפחתו יימשך. מדובר ב"אוכלוסייה נסמכת" תלויה ושעונה על משפחה וקהילה. המשאבים לאוכלוסייה זאת צריכים להיות מוגנים ובטוחים. האפוסטרופות עליהם צריכה להיות מנותקת מלחצים. יגור ממש בסדר, כך צריך להמשיך. יהיו שינויים שקשורים להפרטה, אבל האדם שמופקד צריך להיות נאמן לנושא. אנו מחויבים בחיים הגונים ומכובדים, שתמיד יהיו צנועים ומעטים ביחס לשאר האוכלוסייה.

אני מבקשת מהציבור ומההנהלה לקבל את ההתנגדות של בועז להכפפת אוכלוסיית צרכים מיוחדים למנהל בריאות ורווחה.

זאביק ז"ל ואני נזקקנו לעזרה הזאת כל חיינו, וקיבלנו אותה. ההצעה של בועז תשמור על זה. קהילתיות היא מותר החיים שלנו. משפחות בעלי צרכים מיוחדים, חלקן בגמלאות, לא צברו קרנות ופקדונות, הכול בידי יגור. התפיסה שבעלי צרכים מיוחדים הינם חלק מהקהילה שהובילה את יגור תמיד, צריכה להמשיך גם בכל השינויים שעוד יהיו.

עודד קוטליאר: מחזק את מירה וקורא לקבל את הדברים של בועז.

אודי קינן: אני כבר כמה שנים טובות בתוך ההחלטות ובתוך השינויים, מעולם זה לא מנע מבנינו וחברינו לקבל את מה שהגיע להם. מנהלים מקומיים ושכירים שמו את זה בראש סדר העדיפויות. כמובן, אם ההצעה של בועז תתקבל, נפעל לפי ההשלכות הפרקטיות שלה מבחינת נוהל קדנציות ותקצוב.

קשירת הידיים של האסיפה וצמצום הסמכויות שלה. אם יש הסתייגויות, כנראה שחברים לא מרגישים בנוח עם ההצעות שעולות ויש צורך אמיתי בשיחה חוזרת. אני מערערת על תקן "הדוברות" שהומצא לאחרונה, ולא כלול בתקציב 2025.

לסיום, "חצר יגור" זה לא הדף שלי אלא של כולם, אני רק מאפשרת אותו. ב"חצר יגור" להבדיל מה"הדף הרשמי", כולם מדברים על הכול, והכול שקוף. חבל שמנהל הקהילה בחר לעזוב את הפורום בהפגנתיות, משתמע מזה שהוא לא מעוניין בדיאלוג איתנו.

רמי פלג: מה שיפתח הציע זה בדיוק הצעת ההנהלה. ליעל שמשי, הפרוטוקולים מפורסמים בזמן אמיתי בדף מידע. זאת השקיפות. אני מזמין חברים לפגישה חודשית, משם יעלו נושאים למנהלים רלבנטיים. אף אחד לא סותם פיות. ועד ההנהלה בחר ביוני שמשי להיות אחראי תקשורת פנים, יערך סקר של מידע ומדיות. נפעל לאורו. לדף הרשמי יהיה תקנון ואתיקה, ואחראי, ויתאפשר דיון דו כיווני.

שלמה מורן: הנוהל החדש לא מייצל, אלא מסרב את הדיון. חשוב שהיו שני שלבים ושיהיה דיון פתוח באסיפה, אפשר להחליף את המילה "הסתייגויות" במונח יותר מתאים כמו שינויים לא מהותיים.

3. ריכוז ועדת צרכים מיוחדים: המלצת הוועד מול הצעת בועז אוחנה

רמי פלג: יש לנו חברים בעלי צרכים מיוחדים, וגם בני בעלי צרכים מיוחדים. כולם צריכים לקבל את הטיפול המיטבי. היום לכל אוכלוסייה יש צוות אחר. כל העוסקים במלאכה ראויים לשבח והוקרה על המסירות והמקצועיות. עם זאת, אנו נדרשים לשיבות ולתאומים בין הגופים השונים, ומפריע שלא הכול מרוכז במקום אחד. בחוברת השינוי לא ברור אם צריך להיות צוות אחד או שניים. צריך להכפיף הכל לוועדה אחת עם יו"ר אחד. מקצועית, במשרה מלאה, מחובר לכל הפורומים הרלבנטיים ביגור.

בועז אוחנה: מסכים עם רמי שמדובר במלאכת קודש. אין לי התנגדות לאיחוד הוועדות, אלא לזה שהיו"ר יהיה בשר מבשרה של שדרת הניהול במשק. על דעת רשם האגודות, בין היתר, הכרחי ששיקול הדעת כאן יהיה עצמאי ובלתי תלוי ברשויות הקיבוץ. אסור שהנהלות הקיבוץ יוכלו להתערב בעבודת הוועדה. היא חייבת להיות כפופה לאסיפה בלבד. אין מניעה שתהיה להנהלה נציגות, אבל מרכז הוועדה חייב להיות נציג ציבור, עם רקע מתאים, כמובן, ולא בעל תפקיד כמו מנהל בריאות ורווחה.

רמי פלג: אין בעיה מבחינת המלצת הרשם, שמרכז ועדת צרכים מיוחדים יהיה גם מנהל הבריאות והרווחה. ככה זה בהרבה קיבוצים אחרים. בכל מקרה, מנהל בריאות ורווחה ביגור נבחר על ידי הציבור ולכן הוא נציג ציבור לכל דבר ועניין. פיצול וריבוי משרות בתחום הזה, יחייב הקטנת

הנהלת הקהילה 26.5.2025

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

במהלך פגישה משותפת עם הנהלת הקהילה, ומתוך ההבנה כי האתגר המרכזי בתקופה הקרובה הוא שילוב תחום הצרכים המיוחדים תחת תחום הבריאות והרווחה. ומתוך הערכה לניסיון הרלוונטי והמשמעותי של רמונה וילרוסה בתחום זה, קיבלה הנהלת הקהילה את המלצת צוות האיתור - להמליץ על רמונה לתפקיד.

ההליך כולו לווה בגישה מקצועית, עניינית ורגישה, במטרה לאתר את האדם המתאים ביותר לצרכים המשתנים של הקיבוץ ולמימוש חזון מערכת הבריאות והרווחה בעת הזו.

ההמלצה על רמונה לתפקיד מנהלת הבריאות והרווחה הובאה לאסיפה.

הערה: לכל מועמד ניתנת הרשות להגיש את מועמדותו עצמאית לאסיפה.

חיוב חברים ואורחים בברכת השחייה

עלו הטענות הבאות.

עברנו הפרטה ואין סיבה, שחברים ואורחיהם לא ישלמו על הכניסה לבריכה, כמו לחדר הכושר.

בעונה הקודמת לא היתה אכיפה של התשלומים והכרטיסיות שנקבעו.

הצעת החברים: תשלום לאורחים (מי שלא גר ביגור), בימי שבת בלבד תהיה 20 ש"ח לנפש ולקראת השנה הבאה - לדון בנושא המנויים לחברים (זו היתה גם החלטת ההנהלה). הוחלט לקבל את הצעת החברים.

אחראי תקשורת פנים

יוני שימשי נבחר בוועד לאחראי תקשורת פנים. עם כניסתו של יוני תיבחן ההתנהלות בנושא הפייסבוק של יגור מבחינת התכתבות דו כיוונית.

בקשת התרומה של יפתח שחר

נדרש להעביר לו בכתב את ההחלטה, במידה והוא ירצה, הוא יכול לערער לאסיפה.

ברכה

שימוש בברכה למי שמלמד שיעורים פרטיים, הנושא בבדיקה.

סיכום תהליך איתור מנהלת מערכת הבריאות

צוות האיתור נפגש עם ארבעה מועמדים, שהגישו את מועמדותם לתפקיד ניהול מערכת הבריאות והרווחה בקיבוץ. לאחר ראיונות עם המועמדים, אחת מהם החליטה להסיר את מועמדותה. הצוות בחן לעומק את שלושת המועמדים שנותרו, ובחר להתמקד בשניים מתוכם, שנמצאו כבעלי פוטנציאל להשתלבות טובה בתפקיד.

כדי לוודא את ההתאמה באופן מקצועי ואובייקטיבי, הופנו שני המועמדים לתהליך הערכה על ידי פסיכולוגית תעסוקתית. חוות הדעת שהתקבלו חיזקו את ההתרשמות הראשונית של צוות האיתור וסיפקו תוקף נוסף לבחירה.

דפי מידע וקשר 29.5.25

מנהל קהילה רמי פלג (מקוצר וערוך על ידי העורך)

אסיפות

לאור הצטברות סוגיות, שצריכות להידון באסיפה, בחודשים הקרובים יתקיימו אסיפות פעם בשבועיים בימי שני.

החומרים לאסיפות נמצאים ב"מקומי", לוח המודעות, במייל האישי (תפוצת דף מידע וקשר) ובמוזכירות הטכנית. סיכום האסיפה האחרונה (ראה דיווח נפרד)

תפקיד מנהלת בריאות ורווחה

הנהלת הקהילה ממליצה על רמונה וילרוסה לתפקיד מנהלת בריאות ורווחה.

הוחלט שקודם תתקיים ההצבעה בשאלת ריכוז הצרכים המיוחדים, ואחר כך תובא ההצבעה על רמונה.

בחירת אחראי תקשורת פנים

לאור הצורך שעלה מהשטח ומחברי ההנהלות לשיפור תקשורת הפנים ביגור, הוגדר תפקיד "אחראי תקשורת

פנים". שלושה חברים הגישו מועמדות, הוועד בחר ביוני שמשי לתפקיד. לאחר תקופת ניסיון של 6 חודשים ייבחן מחדש הצורך בתפקיד. כחלק מהכניסה לתפקיד, הוכן סקר כדי לתת מענה ראוי בנושא תקשורת פנים.

נבדקת אפשרות להפוך את הפייסבוק הרשמי של יגור, "הדף הרשמי", לדו-כיווני.

אפליקציית רחובות ודיירים ביגור

דף המידע כולל קישור לאפליקציה, חברים מוזמנים להתחבר. האפליקציה הוקמה על ידי רמי זלינגר ומאפשרת כיוון וויזי לכל כתובת.

מעבר ושידרוג דירות זמניות לחיילים ולבמב"חים

לאור חוסר בהירות בנושא, יתקיים דיון בהנהלה. עד אז, מעבר הדירות בהקפאה.

הסתייגות לנוהל "הגדרת תפקיד: ועדת אסיפה וקלפי"

שלמה מורן

ההצעה הזו - עם כל השינויים שהתקבלו - מוגשת לאישור האסיפה בהצבעה אחת. האסיפה יכולה לאשר או לדחות את ההצעה בנוסח הסופי.

הערות:

הנוהל הזה מאפשר דיון פתוח והתחשבות בדעות שונות, אך גם שומר על סדר והכרעה ברורה. אם נדחית ההצעה כולה בשלב הסופי - ייתכן שיובא נוסח חדש או שינויים נוספים.

התייחסות לנוהל זה בקיבוצים:

תקנון האגודות השיתופיות - ובפרט אלה של קיבוצים - מאפשר את הנוהל לעיל, ובלבד שאין בתקנון הספציפי של האגודה הוראה סותרת.

זהו נוהל הגיוני, דמוקרטי ויעיל - ולכן הוא עומד בכללי הסבירות והמשפט המנהלי התקין.

הסתייגות מההצעת הנוהל שאני מבקש להביא לקלפי: להוסיף לנוהל המוצע לאסיפה את הסעיף הבא, שאושר בקלפי במאי 2019:

במקרה של הסתייגויות לנוהל/הצעה, יצביעו בשלב ראשון על כל הסתייגות "בעד ונגד" ואז על הנוהל כולו כמקשה אחת.

נוהל קבלת החלטות באסיפה, שנוהג ביגור עשרות שנים ומעוגן בהחלטת אסיפה ממאי 2019, קובע (סעיף 2 בפרק קבלת החלטות): **במקרה של הסתייגויות לנוהל/הצעה, יצביעו בשלב ראשון על כל הסתייגות בעד ונגד ואז על הנוהל כולו כמקשה אחת.**

הנוהל הבא:

(א) הצבעה על הסתייגויות בנפרד, ולאחר מכן (ב) הצבעה על ההצעה כולה, בנוסח המתוקן - כמקשה אחת -

הוא נוהל מקובל ונפוץ באסיפות כלליות של אגודות, עמותות, ואפילו בכנסת ובגופים פרלמנטריים אחרים.

הנה הפירוט וההיגיון שמאחורי הנוהל:

א. הצבעה על הסתייגויות בנפרד

לכל חבר זכות להציע שינוי ("הסתייגות") בנוסח ההצעה. ההסתייגויות נבחנות ומועלות להצבעה אחת אחת, כדי לבדוק אם הן מקובלות על רוב האסיפה.

הסתייגויות שאושרו משנות את נוסח ההצעה המקורית.

ב. הצבעה על ההצעה המתוקנת כמקשה אחת לאחר בירור כל ההסתייגויות, מגובשת הצעה מתוקנת סופית.

שבועות בבית אחווה

אנו רוצים להודות הנהגת שמהפשרת לדירי בית אחווה להיות ולחיות טקס שבועות כנהוג ביגור.

היה מרגש ומלא באווירת החג. תודה לגדיש והחממות על ביכורי השדה מפי עמלם שהביאו לנו. העיקר הוא האיכר! תודה על קטעי הנגינה לעמוס יובל.

תודה לריקודים של גן חצב עם עופרי שרון, ולבנות עם קרן טנא. תודה על שירי א"י האהובים עם ענת עוגן ואלכס. תודה לסער גרעין על ההגברה.

תמצית

ניהול מערכת השכר

יש להקפיד על בקרה ומילוי נכון של דוחות הנוכחות, בעת הכניסה לעבודה ובעת היציאה מהעבודה, כולל עובדים בשכר גלובאלי.

ציות לחוקים והוראות

יש להקפיד, כי מנהלי הפעילויות יוציאו את עובדיהם לחופשה שנתית, אין לאפשר לעובד לצבור מעבר לשתי שנות זכות לימי חופשה.

הקיבוץ מעסיק עובדים בתחום החקלאות, בענפי הצומח, והרפת, האמורים לעבוד בהתאם להוראות "צו הרחבה" לשיפור תנאי העסקתם של עובדים בענף החקלאות. עולה כי הצו מיושם אצל עובדי החקלאות, אך אינו מיושם לגבי עובדי הנזיר ועובדי חממות העלים. המלצת הביקורת: לבחון בסיוע הייעוץ המשפטי את חלות צו ההרחבה בחקלאות על העובדים הנ"ל.

עובדי חוץ

יש להגדיר בעת עדכון נוהלי השכר בחוברת השינוי, את מחויבות החבר להפריש לפנסיה לפי ההוראות, כמו גם החובה לא לפדות את כספי הפיצויים בעת סיום עבודה. יש לעבוד בתיאום בנושא עם ועדת פנסיה.

חברים העובדים בלגיון

על הקיבוץ לחתום הסכם/הסדר להעסקת חברים עם מפעל לגיון, בו יכלול מעמד החברים המועסקים, הגנה על זכויותיהם, כולל אפשרות כי יועסקו כשכירים בתאגיד. על גזבר הקיבוץ באמצעות המשרד הכלכלי, לבצע התאמה חודשית/רבעונית, להשוואה בין התשלום המשולם לחברים ע"י הקיבוץ בעבור שכ"ע מלגין אל מול התשלום העובר בפועל מלגין לתשלום שכ"ע לחברי הקיבוץ.

עבודת נוער

למרות שלא מתקיימים בקיבוץ יחסי עובד מעסיק בין החבר לקיבוץ, מעת השינוי באורח החיים השתנתה ההתייחסות של גורמי חוץ (ביטוח לאומי, לשכת התעסוקה ומשרד הרווחה) לעבודת בני נוער בקיבוץ וקיימת אכיפה מוגברת בנושא שסנקציות בצידה. קיים פער מהותי בין החלטות חוברת השינוי וגיוס הנערים לעבודה בפועל בענפי הקיבוץ לבין חוקי עבודת הנוער.

המלצות הביקורת: יש להעסיק בנות ובני נוער בהתאם לחוק העסקת בני נוער.

על בסיס החוק לעבודת בני נוער יש להתאים את סעיף 7.3 בחוברת השינוי.

יש לבנות נוהל לעבודת בני נוער תוך התייעצות עם יועץ משפטי לענייני עבודה, בעל/ת ידע בנושא העסקת בני נוער.

ככלל, נראה כי התחום מנוהל ומפוקח. עם זאת, לאחר כמעט 7 שנים מתחילת יישום מודל השינוי באורחות החיים, יש להתאים את הנהלים וההחלטות בתחום להתנהלות בפועל בכל הקשור בעבודת חברים (מדיניות שכר, הגדרות תפקיד, עדכוני שכר וכו').

בנוגע לשכירים, אותרו מספר ליקויים הדורשים תיקון, כדי לעמוד בהוראות השונות. בנוסף, ראוי להסדיר את מעמדם של החברים העובדים בתאגידי הקיבוץ באופן רשמי מול התאגיד ומול החברים.

מבנה ארגוני ונהלים

יש לוודא אישור הקמת צוות שכר בוועד ההנהלה, כולל כתב מינוי אשר יגדיר, בין היתר, את הרכבו, תפקידיו ונהלי עבודתו.

יש להגדיר נוהל ומדיניות עדכוני שכר אחידה לעובדים שכירים ולחברי קיבוץ. מומלץ לקבוע כי דיוני שכר ידונו לקראת בניית תקציב השנה הבאה והתוכנית העסקית.

יש לעדכן בהתאם את נוהל בחירת המנהלים בהתאם למבנה הארגוני המועדכן.

ניהול עובדים ותקני עבודה

יש לקדם עריכת ומיפוי תעסוקתי של חברי ותושבי הקיבוץ, כדי לאפשר בסיס מידע למנהלת מש"א לאיש משורות בקיבוץ ולסייע לחברים בחיפוש עבודה.

יש לקבוע תקני עבודה לענפים בהתאם לצרכי הענף, היקף הפעילות ותקנים מקובלים.

יש לציין לטובה, כי במהלך שנת 2024 יזמה מנהלת מש"א הליך, לו שותפים מנהלי המגזרים בעסק ובקהילה, מנהלי הפעילות ורכזי הענפים, ללימוד מתן משוב וקבלת משוב.

יש להמשיך ולקדם ביצוע נוהל שיחת משוב לפחות אחת לשנה, בסוף שנה, לסיכום שנת העבודה וקביעת יעדים לשנה הבאה.

על מנהלת מש"א לעדכן את פרק הסדר העבודה שבחוברת השינוי ולהביאו לאישור ועד ההנהלה.

בסיוע היועץ המשפטי לענייני עבודה בקיבוץ, יש לנסח מסמך פנימי שיפרט את תנאי עבודת החבר בהתאם לנדרש בחוברת השינוי עם קבלתו/קבלתה של חבר/ה לעבודה.

יש לאגד בתיק אישי, פיזי או דיגיטלי, את פרטי תנאי העבודה של החבר/ה וההיסטוריה התעסוקתית שלו/שלה בענף ובקיבוץ.

תמחור משרות ועדכוני שכר

יש לקבוע נוהל ומדיניות מסודרת לעדכוני שכר לעובדים בענפי הקיבוץ ולבעלי תפקידים/מנהלים בדרגי הביניים, אשר יתייחס למועדי הגשת בקשות בנושא, אופן הטיפול בהן, הגוף האחראי לנושא, קריטריונים לעדכון שכר ועוד.

על חלב שנשפך

מעוללות השיוך - ספיח לשבועות, סחיש לשנים

מודי למדן

כל אחד ישמור על חלקת אלוהים הקטנה שלו. גדרות יוצרות התבדלות ושיוך נכסים יוצר ניכור עיניים. לא לחינם נוצר הדיבר העשירי "לא תחמוד". אין אדם המסוגל למלא את כל עשרת הדיברות, רק בגלל האחרון. והוא נוצר כדי שתמיד תהיה תוכחה: "אהה, אינך מקיים..."

ומבחינה אישית, תהיינה עשרות או מאות משפחות שתיכנסנה לחובות כספיים, למשכנתאות ולסחרור של עבודה נוספת - ופחות שעות משפחה וכו'.

ישנה דעה בארץ, שכדאי להיות בעל נכס נדל"ני, בעיקר בשביל הרגשת ביטחון, אולם קיימת גם הדעה שעדיף לחיות כל השנים בדירות שכורות. האופציה לחיות בדירה שכורה נשללה מאיתנו ברגע שהחלטנו על השיוך. קיים גם הנושא של דירה לירושה. אז כדאי להפנים, שיורשים מקבלים רק אחת חלקי... ולפעמים גם על זה עוד רבים.

בבניין ציון ננוחם.

בעוד המרוץ לשיוך נמשך, עצרתי רגע בצד וטפחתי על המצב - הרי את הדיון החשוב ביותר לא קיימנו.

בתחילת התהליך באו אנשים מקיבוצים שונים וסיפרו על התהליך בקיבוצם, כאלו שהיו בעדו וגם כאלו שהיו נגדו. סיפרו מה קרה בקיבוצם בעת התהליך וקצת גם אחריו, כי לא כולם השלימו את התהליך.

ואנחנו - את הסיפור הזה כלפי עצמנו לא סיפרנו. לא קיימנו דיון כיצד אנחנו רואים את הקיבוץ מבחינה פיזית, מבחינה חברתית ומבחינה אישית לאחר השיוך.

מבחינה פיזית, יש לשער שחברים יוסיפו תוספות לבניין כפי יכולתם, המרבה מרבה והממעט ממעט, והבניינים יקבלו בליטות ויבלות לכל הכיוונים (לפי "קו הבניין") והרווחה בין הבניינים תהיה צרה. מה עוד שמתחילות לקום גדרות, שהן ודאי מצרות את התחום.

מבחינה חברתית ייתכן מצב של איש לאוהליך ישראל,

חופש - חירות

מחשבות, גם של אחרים, בחג שבועות / מתן תורה

חופש וחירות מותנים זה בזה, אך אינם זהים. חופש, פירושו אי תלות באחרים, שכל אחד בוחר איפה לחיות, עם מי לחיות, וכיו"ב. בני ישראל יצאו לחופשי כשיצאו ממצרים, חצו את ים סוף, אבל הם עדיין לא החליטו באיזו צורת חיים יחיו, לפי אילו אמות מוסר יתנהגו ועוד. יתר על כן, גם כשמשוה ירד מהר סיני כשהוא אוזח בעשרת הדברות, ועוד כלל החוקים שצווה עליהן, שהן הבסיס המוסרי לאיך לחיות בקהילה, או בקבוצה, העם דחה את המצוות ואת משה. רק כשחזר בפעם השנייה מההר, עם לווחות הברית החדשים, הבינו בני ישראל, שעליהם לקבל את מנהיגותו של משה ואת כלל החוקה המוצעת להם

ובכך, הגיעו, בני ישראל מעבר לחופש, גם לחירות, כשברור הקשר בין חירות ואחריות. החירות היא כאילו מתנגדת לחופש, אבל היא תנאי הכרחי לחיי קהילה. אז קיבלו תרי"ג (שהן בגימטריה 613) מצוות, כשרמ"ח (248) מצוות עשה ושס"ה (365) אל תעשה. המצוות האלו של עם ישראל התייחסו לכל תחומי החיים, מותר ואסור. אגב, גם אברי גוף האדם, על פי היהדות, כוללים מספרים דומים: תרי"ג, רמ"ח איברים ושס"ה גידים. החופש הוא תנאי הכרחי, אבל הוא לא מספיק לחיי קהילה, החירות והאחריות הן התנאי הכרחי לחיים חברתיים הוגנים.

המילה אחריות, באותיותיה, כוללת את המילים הבאות: אח, אחר, אחרי, אחריו, אחרת, חרות, כנראה לא במקרה. קראתי, שמעתי, משתף.

הלל לויתן

שהיציבות ופעילות המסגרת החינוכית הינן צורך חיוני במציאות המשתנה.

בתחום התשתיות והסביבה החינוכית, קידמנו והשלמנו פרויקטים משמעותיים של טיפוח ושיפוץ בתי הילדים וסביבתם. החזרנו את כיתה ד' מאזור גני הילדים חזרה למבני החינוך של גי'ד' בשיפוץ נרחב, של לבית ילדים ישן שהיה זקוק לחידוש, והובלנו שני פרויקטים חשובים של בטיחות: האחד בתחנת ההסעה והשני בגידור סביב בית הילדים, כדי לצמצם ככל הניתן את הסיכונים בשטח. בכל הנוגע לבטיחות, סיימנו את שלוש השנים האחרונות ללא אירועי בטיחות חריגים, אך יש לציין, כי נושא זה צריך להיות מטופל כל הזמן ובתשומת לב של כולנו: מערכת החינוך, הנהלת יגור והקהילה.

הערכים והמסורת תמיד היו בליבת העשייה החינוכית ביגור, וכך המשכנו והתאמצנו לשמרן. הסדרנו ושמרנו על עבודת הנוער הערכית בענפי הקיבוץ, גם במשבר הגדול שנוצר עם שינוי הסיווג שיגור עברה, והמשכנו במסורות קהילתיות יגוריות משמעותיות: השתתפות בחגים, "חלוץ בודד", פיצות בלוקונים (לצד קפה בלוקונים החדש יחסית), מירוץ הלפיד, טקס שער המים, הובלת טקסי יום הזיכרון ועוד. אלה רק דוגמאות בודדות לאירועים המשמעותיים הייחודיים ליגור, והם איתנו כדי להישאר. כמערכת חינוכית-קהילתית שמנו דגש על הקשר שבין הילדים לקהילת יגור - במיוחד על הקשר עם הדור השלישי. השתדלנו לייצר חופשות מגוונות לאורך השנה תוך חיבור לתרבות הישראלית והיהודית ויצאה לטבע לטיולים רגליים, תוך דגש על הקשר של ילדי יגור לנופי הקיבוץ והארץ ויצירת חוויות ילדות-נעורים יגוריות. לא פחדנו לשנות ולחדש ביצירת פעילויות ופרויקטים חדשים בהתאם לצורכי הילדים והנוער.

אני גאה במיוחד בכך שהצלחנו לשמור על מערכת מסובסדת באופן גבוה יחסית, כחלק מתפיסה חינוכית קהילתית של אחריות הקיבוץ והקהילה למערכת החינוך. המשכנו לאורך כל הדרך בתמיכה בהחזרי חוגים עבור הילדים, מתוך הבנת הצורך בהעצמת הילד וחזקתו גם בדרכים עקיפות ולא רק דרך פעילות המערכת עצמה. בנוסף, שמרנו על סבסוד פעילויות

קהילה יקרה,

עם סיום תפקידי בהובלת מערכת החינוך החברתית ביגור, אני מבקש לשתף אתכם במעט מהדרך המשותפת שעברנו יחד בשלוש השנים האחרונות. תקופה זו הייתה עבורי הגשמת חלום אישי ומקצועי, רצופה באתגרים משמעותיים ובסיפוק עמוק. וגם בכמה לילות ללא שינה...

בשלוש השנים האחרונות התמודדנו עם אתגרים משמעותיים - החל מהטראומה של אירועי ה-7 באוקטובר והמלחמה שפרצה בעקבותיהם, דרך תקופות ממושכות של חוסר ודאות, שביתות וביטולי לימודים, ועד למציאות בה חלק מהצוות היה מגויס לשירות מילואים. בתוך המורכבות, ניהלנו מערכת רחבת היקף, המשרתת למעלה מ-340 ילדים ובני נוער מכיתה א' ועד כיתה י"ב - אחריות המציבה אתגרים ייחודיים ודורשת מחשבה והתארגנות מורכבת ומחויבות של צוותי החינוך לשיתוף הקהילה וההורים.

מבחינה ארגונית, ייצבנו לאורך השנים את צוותי המערכת ונוצר ביגור צוות מוביל חזק ואיכותי בהובלת הבתים. שמחתי לראות כיצד רוב הצוות החינוכי נשאר במערכת ומילא את השורות לאורך השנים, מה שאיפשר המשכיות ויציבות. בנוסף, הצלחנו להגדיל משמעותית את מספר המדריכים מיגור בתוך המערכת - ולכך יש ערך קהילתי רב. גם בתקופות המורכבות יותר, והיו לא מעט כאלה. בשלוש השנים האחרונות פתחנו את המערכת בזמני משבר (מלחמה ושביתות) והענקנו מסגרת יציבה ותומכת לילדים, מתוך הבנה

ברצוני להדגיש כי כלל ההישגים שצינתי הושגו הודות לצוות חזק ומחויב, הפועל ללא לאות למען ילדינו וזהו הצוות המתמודד יום יום עם האתגרים השונים. תודה לכל אנשי הצוות: מובילות ומדריכות/ים על הדרך המשותפת, על השעות הרבות שבילינו יחד בכל יום, בזמנים קשים וטובים. עבודתכם חשובה ומשמעותית יותר משאוכל להסביר במילים. תודה נוספת לוועדות החינוך השונות, לעובדות משאבי אנוש ולהנהלות יגור שידעו לתת גב ותמיכה. לרמי ולרחלי, שהיו כתובת ישירה, וידעו לתת לי את באפשרות להוביל בביטחון, וליעל סט רשף, יו"ר החינוך, שתמיד הייתה שם עבורי עם המון אמונה ורוגע. תודה לחן נעם, שותפתי להובלת החינוך ביגור, על החיזוקים וההתייעצויות המשותפות, ותודה מיוחדת לורד הלפרן, רותם ענבר ואיילון דורפמן, שבכל פעם התגייסו למערכה ונתנו את המאה אחוז שלהם עם לב עצום לטובת ילדי יגור.

אני מודה לכם, קהילת יגור והורי יגור על האמון, השותפות והתמיכה לאורך כל הדרך. זכות גדולה נפלה בחלקי להוביל מערכת חינוכית מפוארת זו, ואני מסיים בתחושת סיפוק וגאווה רבה על העשייה המשותפת.

אני מאחל הצלחה רבה לאחיינועם המחליפה אותי בתפקיד. ולכל קהילת יגור - המשך צמיחה ושגשוג.

אהוד קוטליאר

ערכיות כמו המסע לפולין, השתתפות בתנועת הנוער המחנות העולים וסבסוד פעילויות חוץ מועצות מעשירות ומגוונות. לצד הסבסוד, עבדנו קשה וגם הצלחנו לאזן את המערכת מבחינה כלכלית. אני מאמין, שהשקעה בחינוך היא השקעה בעתיד הקהילה כולה, וחשוב היה לשמר ערכים אלה לאורך כל הדרך. ומקווה שנדע לשמור על כך בשנים הבאות.

לצד ההישגים, עלינו להיות מוכנים לקראת האתגרים הרבים שעומדים לפנינו. עלינו לשאוף להיות רלוונטיים יותר עבור כלל הילדים, כולל אלה שכיום אינם מגיעים למערכת, אתגר משמעותי במיוחד. כמערכת החורטת על דגלה את ערכי הסולידריות והערבות ההדדית אנו נדרשים לא פעם למצוא את האיזון העדין בין חיזוק הפרט לחיזוק גיבוש הקבוצה הכיתיתית תוך שימור ההישגים האישיים. עלינו להמשיך ולהתייחס לאופן שילובם של ילדי החינוך המיוחד במערכת בצורה כזו שתאפשר שילוב מקסימלי ומשמעותי. השנים האחרונות העמידו את ילדינו מול אתגרים רגשיים וחברתיים מורכבים של מציאות, שבה השגרה מופרת שוב ושוב, כשמצד אחד הילדים חשופים למידע רב ומטלטל ברשתות החברתיות, ומצד שני מתקשים לעבד את המשמעות הרגשיות והערכיות של האירועים סביבם. אתגר זה מחייב אותנו - הורים ומערכת החינוך, להיות משמעותיים בחייהם של הילדים להעניק להם עוגן יציב ומרחב מוגן להתמודדות ועיבוד החוויות.

ביכורי לגין (המשך סקירת ענפים מהגיליון הקודם) נוקי נויפלד

בשתי החברות, לגין טובופלסט ולגין אריות, ביצענו מהלך של חידוש ציוד, כאשר בטובו רכשנו קו אלומיניום חדש, שממש בימים האחרונים הושלם, נבדק, נבחן ואמור להגיע בעוד כחודשיים עד שלושה, תלוי ברצונם הטוב או הרע של החיותים. בלגין אריות קנינו מכונת סגירה חדשה לקו 15, מכונה שהחלה לעבוד ממש בערב חג השבועות, נרכשה גם מכונה ל"זנב", לקצה אחד מקווי הליינים, מכונה בטכנולוגיה חדשה שמבצעת 3 פעולות במכונה אחת במקום הטכנולוגיה הקיימת בלגין של 3 מכונות נפרדות, מה שסייע לנו לקצר זמני העברה בין מוצרים שונים. המכונה תגיע ותותקן בלגין אריות במהלך חודש ספטמבר הבא עלינו לטובה.

לקוחות לגין אריות מתמודדים עם חוסר בתוצרת חקלאית, עקב החורף השחון והבצורת, מה שמוריד את כמות הקופסאות שקונים מאיתנו, ואנו עושים מאמצים להשלים את החסר על ידי הגדלת חלקנו במכירה ללקוחות חדשים.

בטובו אנו עדיין סובלים מרמת ביקוש נמוכה לשפופרות פלסטיק המיועדות לקוסמטיקה, עקב הימשכות מלחמת "חרבות ברזל" והחוסר בתיירים, שהיו נתח משמעותי מרוכשי מוצרי הקוסמטיקה הישראלית כדוגמת מוצרים מים המלח, בעוד שבאלומיניום אנחנו נמצאים באותה רמת ביקוש כמו בשנה שעברה, רמה שקרובה למקסימום יכולת הייצור שלנו לפני הגעת הקו החדש. אנו מנסים לבחון את השפעת מדיניות המכסים של טראמפ עלינו לאור העובדה שהרוב המכריע של מכירותינו הינן לשוק האמריקאי, בין אם באופן ישיר, ובין אם כייצוא עקיף ע"י חברות פרמצבטיקה ישראליות כדוגמת טרו ופדגיס.

שבועות תשפ"ה

בבואנו לבנות את אירועי חג השבועות עמדו לנוגד עינינו מספר נקודות חשובות: כיצד אנחנו מחזירים לחג השבועות טעמים של פעם, כאשר כולנו היינו מגיעים לשדה, לבושים בלבן וחוגגים יחדיו את ביכורי עמלנו? כיצד אנחנו יוצרים אירוע קהילתי רחב? כיצד מספרים את סיפור חיינו הנמשך כבר הרבה דורות באומר ובצליל? כיצד נושאים תפילה, שהמלחמה תסתיים והחטופים יחזרו? וכיצד נותנים מענה לכלל הצרכים הקיימים בקהילה?

חשבנו אולי להוציא את החג לשדה, אבל הבנו שהשדות מתרחקים מאיתנו והנגישות של כלל החברים המעוניינים להגיע לחג, חשובה יותר.

רצינו לתת מקום גם לתהלוכת הענפים הקיימים ביגור, כדי שכולנו נחוה את העוצמה החקלאית והתעשייתית, אותה פיתחנו במשך שנים.

חיברנו בין דורות: בין ילדים שזה עתה נולדו, לילדי הגן, למשפחות רב דוריות השרות יחדיו, לנשים הרוקדות בחן, אם על שתי רגליים ואם בתוך קלנועיות - הרכב האולטמטיבי, אשר דחק את האופניים, שאפיינו כל כך את יגור, ואף לגברים שבינינו נתנו מקום, בתוך ים של שיבולים.

צוף ודר, נכדיו של עוגד ז"ל - "מלך החקלאות ביגור", הנחו את הטקס והוסיפו לו ארומה צעירה ורעננה.

הבמה היפיפייה, עטורה בחבילות חציר, פרחים וחמניות הצומחות בשדותינו, היוותה תפאורה משובבת לב.

אירוע קהילתי נמדד גם בפעילויות נוספות, הנותנות טעם ליחד, לכן נבנו מספר פינות הפעלה בתום הטקס, בהם שזרנו פרחים, ציירנו על אבנים, יצרנו שרשרות מתוך אבני הפלא, שתלנו חסות, (פרי החממות והמשתלה), שחקנו בשפופרות הפלסטיק (פרי טובפלסט) וקראנו לשחרור החטופים ולשלום בגרפיטי ענק.

וכמובן, לא נשכח את ארוחת הערב החגיגית, בהובלת אבירים וצוות חדר האוכל, שהייתה טעימה להפליא, וקפה ועוגה לקינוח במועדון החברים.

ולכמה שעות קסומות - היתה תחושה, שהנה העולם חזר להיות יפה וטוב, וחזרנו אל הארץ הטובה, ארץ זית שמן דבש וחלב, והמלחמה כבר הסתיימה ושבנו בנים לגבולם.

כדי להפיק אירוע כזה, נדרשו הרבה ידיים טובות, שעזרו ותרמו, וכל יד הייתה משמעותית וחשובה, על מנת ליצור כאן ניגון קהילתי.

אז למי התודה ולמי הברכה:

לליטל ברקן על הליווי המוזיקלי של הערב ולכל הזמרים והזמרות.

לגלית חגי על הפקת מיצג החמניות, בעת השיר "הביתה" ועל ריקוד הקלנועיות על רקע השיר "החולמים אחר השמש" ולכל הנשים הלוחשות לקלנועיות.

לתמי ולעופרי על ריקוד הגנים המסורתי, סביב שירי החג ולילדי גן חצב וגן אורן.

לרז בניסטי פארן על ארגון ביכורי התינוקות ועל ריקוד המנשאים המתוק ולכל המשפחות הנרגשות.

לללה שניידר ובנות האגרטל על השי לתינוקות השנה.

לקרן טנא על ריקוד הנשים ולנשים - "הן כולן בזמר הזה".

ליאנה פוליאק גרודמן על ריקוד הגברים - "ים של שיבולים" ולגברים האמיצים, שהעזו לרקוד עם חצאיות.

למשפחת אוחנה - על ההקראה ממקורות החג.

לצוף ודר רון על הנחיית הטקס.

לבועז אוחנה על ארגון תהלוכת הענפים ולכל הענפים ומרכזי הענפים, ששיתפו פעולה, קשטו ויצרו תהלוכה מרגשת.

לגלעד גרטמן על קטעי הקישור של הענפים, **ולדגן שוחר**, אשר העביר לנו נתונים.

ליעל ס"ט רשף על קטעי הקישור במהלך הטקס.

לעינב רוזיאו ולאיריס כרמי על עיצוב הבמה.

לשי אליאס וצביקה מהרפת, התורמים לנו מטוב ליבם פֶּאלות של כותנה וחבילות חציר ונותנים לנו עדיין הרגשה, שאנו

קיבוץ חקלאי במלוא מובן המילה.

לאיריס כרמי על ארגון פינות ההפעלה.

למיכל מלכין על עיצוב מודעות החג.

לשולי ושלוש על בניית הבמה והבאת הכיסאות **ולצוות הבניין** על ארגון השטח.

לניר קורן על ההגברה, בטקס ובאזור ההפעלות.

לשי ודני גורליק, לאלעד אייזן והנערים והנערות - רותם חי, אוריה ברשא, יואב פיילר, אוריין איריס וליה זך על ארגון

שטח ההפעלות ובניית פינות ההפעלה.

לאורנה זו ארץ, הגר ואלה זו ארץ, עטר רון על הפעלת פינת אבני הפלא.

לתימור בנארי נעה (טולפין) ואבשי כהן ורתם גורדון צירלין על העזרה בהפעלת הפינות.

לשירה עוז על הפעלת ציור על אבנים.

לסהר אביגדורי מחברת פלפלת על שזירת הפרחים.

לשולי שלו, אמוץ אשר ועופר בארי על העזרה בהפעלת הפינות לקטנטנים.

לינון וליאת ורדי על העזרה בפינת השתילה.

לגד"ש על העגלה העמוסה בתירס, בצל ואבוקדו (והכול בחינם).

לבלאגן ולמייק ותומר גולדשטיין ואלעד כרמי, אשר הסתובבו בינינו בתחפושות של מיני מאוס, אריה ודבורה וחלקו

סוכריות - כיאה לפארק שבו ילדים נהנים.

לבועז אוחנה על הפעלת פינת הקפה והעוגות בבית בר יהודה.

לאבירים בירמן וצוות חדר האוכל על ארוחת החג. אין מראה משובב את הלב יותר ממראה חדר האוכל המלא על גדותיו.

לצוות כוננות, שאבטח את החג ונתן לנו אווירה בטוחה, ששומרים עלינו.

תודה גם לכל מי שנזעק לעזור בשעת ערב מאוחרת בפירוק (גבי קרדוש ועמית קרדוש, שירה חגי, הגר ואלה זו ארץ ועוד מספר אנשים טובים).

צוות החג, עבד בשיתוף פעולה וכך נוצר לנו חג מגוון. יש עוד מקום להוסיף, לשפר, לגוון ולשנות ולכך נדרשים עוד הרבה ידיים עוזרות. על מנת לבנות לעצמנו קהילה יפה, נדרש מאיתנו לתת את הלב והנשמה. אז בואו יחדיו, נשפר יום יום את חיינו כאן, במקום היפה ביותר עלי אדמות ונבין שבכוחנו שלנו, להוביל ולשנות.

צוות החג: גלעד גרטמן, בועז אוחנה, גלית חגי, שולי שלו, איריס כרמי, צוף רון, יאנה פוליאק גרודמן, יעל ס"ט רשף.

פתיחה "וחג שבועות תעשה לך ביכורי קציר חטים", אין חג המתאים יותר לחיינו הקיבוצים מחג הביכורים: השדות מניבים יבולים, בתינו הומים מילדים, הפרות מניבות שפע של חלב, במפעלים רעש המכונות נשמע כמו מנגינה של ערב חג. אבל, רגע לפני שנודה על היש - נעלה על ראש שמחתנו את כאב המלחמה ואת 58 החטופים, שעדיין נמקים בשבי, ללא תקווה, ניחל לשובם של קיבוצים לאדמתם, לזרוע, לחרוש ולהוליד ילדים לרוב - לו יהי וישובו בנים לגבולם והחטיטה תשוב ותצמח, ונקרא בקול כולנו - ה"ביתה עכשיו!"

תהלוכת הענפים

ענף הסוסים ומשק החי מזה שנים רבות ביגור מערב זוכים ילדינו על סוסים לרכב. אחרי שנים רבות אמדורסקי עזב, אך קמה חווה טיפולית במקומו עכשיו, ומשק החי, מקום שכולנו אוהבים, ממשיך לטפל במגוון בעלי חיים, ומהווה תוספת חינוכית לפארק בלאגן, על כך תודה לתומר ואייל כמובן.

רפת ברפת תחילת השנה מוצלחת מאוד, תוצאות גבוהות שמביאות הרבה כבוד. שיפור התנאים לפרות החולבות, מזון איכותי וקירור הסככות מביאים הרבה נחת לפרות. וכמו שעונה הפרה לפלוטו הכלבלב: "אני מייצרת כדים של חלב". אז למרות הריחות בימים של שרב ושפע של זבובים, הידד לנושאים בעול ולעובדים.

נוי נוי בקיבוץ אחרי הפרטה, זאת בהחלט משימה לא פשוטה, וכדי לתחזק קיבוץ גדול כמו יגור, צריך צוות חרוץ ומסור, אז לגלי, זיו חנן, נוקי ערן וכל מי שנותן כתף תודה, בזכותכם להסתובב פה, זה כיף.

באלגן חמש שנים מאתגרות עוברות על באלגן, צריך לצאת מהקופסה ולחשוב כל הזמן. ולמרות המצב הכלכלי הקשה והמלחמה, מצליחים להביא ילדים ולהפריח השממה. 2025 התחילה מצויין, המקום עמוס וחזר הבלגן. אירועי ילדים, קבוצות, ימי הולדת ומסיבות, בתקווה להמשיך ולפחות חמש שנים טובות.

משתלה רוחות חדשות מנשבות במשתלה, מיום ליום היא מתייפה וגדלה. לא שוקטים על השמרים ודואגים ללקוחות, ובשטח מידי יום צצות לכך הוכחות. עגלת קפה, משחקיה, מתחם פרפרים ומאוררי ענק, יש לנו מותג, משובח וחזק. אתי, מוטי והצוות נותנים את הנשמה, משתלת יגור, לא פחות ממדהימה!!!

ריקוד ילדי הגנים "ילדי גן אורן וגן חצב, בואו עלו, תורכם עכשיו, בחולצות לבנות וזר של פרחים ריקדו את ריקוד הביכורים. ואיתכם עופרי ותמי הגנות, ממשיכות מסורת של דורות, וכדברי המשורר יורם טהרלב: "אני יושב על חבילת שחת על ראשי זר ושושנים שלוש ודוקר לי בתחת ודוקר לי בראש".

ביכורי התינוקות אין יפה בקהילה כמו שלנו לראות, איך שרשרת הדורות נמשכת ומתחזקת, ויש שאומרים, שעל הבמה נמצאת גם ים (קיגל) - נצר למשפחה שהגיעה ליגור לפני כ-100 שנה, ודודה איה שלה היתה הילדה השנייה, שביגור נולדה. לו יהי וכך נמשיך עוד שנים רבות ועל כך נברך ונצפה לבאות.

ריקוד הקלנועיות קיבוץ יגור, בין הגדולים בתנועה, מתפרש וגדל בין קישון לכרמל. פעם צעדנו יחפים על מדרכות הקיבוץ, אחר כך על אופניים דוושנו כולנו בין הבריכה, לכולבו, לחדר האוכל ובחזרה. ועכשיו, לכל אחד מאיתנו קלנועית לתפארת, בין אם אתה כבר קשיש, בן שישים או צעיר, המתחיל לגדל ילדים. תבואנה ותעלינה נשות יגור הצעירות ברוחן לריקוד הקלנועיות, הריעו לכבודן.

ריקוד "המגדים אשר בטנא אין יפים מאלה וימים אשר כאלה - הם כולם בזמר הזה. יום של חג הוא יום משגע, השמלה אשר מעליה והתכלת בעיניה - הם בזמר הזה

ענף המזון רוחות חדשות בענף המזון מנשבות, תפריט משתנה, מגוון וכוונות טובות. ארוחות מפנקות, דואגים לכולם, ובמרכולית - "הדלתות נפתחות מעצמן, עם הרבה טקס בישבן". כריכים וסלטים מן המוכן, הצוות אותנו מפתיע כל הזמן. תודה על העבודה הסיזיפית והקשה ובהצלחה לאבירים בדרכו החדשה.

חממות חממות עלי החסה ממשיכות לצמוח ולהתרחב, להוסיף ספקים, לגוון ולשלב. שופרסל, סטופ מרקט, מרכולית וקרפור, כולם מוכרים מתוצרת יגור. הרבה כבוד לעידי, עודד והצוות המסור, בזכותכם בכל מקום מכירים את יגור.

גד"ש שינויי האקלים ומוג האוויר היבש, צריך כל הזמן לחשוב ולחדש. גידולים חדשים, מותאמים לעונות השנה, ולראשונה נפרדים מגידול הכותנה. חומוס, בצל וחיטה, ויבול משובח, צוות מנוסה, כל אחד בתחומו הוא תותח!!! אבל זה כבר ידוע ולא ממש חדש, קבלו אותם, את אנשי הגד"ש.

אבוקדו זרוע נוספת לענף הגד"ש, האבוקדו מתרחב לשטח חדש. עוד 90 דונם מהזהב הירוק, דותן והצוות עוד גיעו רחוק.

סיכום 102 שנים, קיבוץ יגור יושב על הקרקע, חורש זורע וקוטף. 102 שנים אנחנו מקיימים כאן קהילה - גדולה ועניפה, רבת דורות ורק שנמשיך כאן, לעוד שנים רבות, ונסיים בדבריו של יורם טהרלב בן יגור: "זה הזמן לפני הקיץ שערי הלב פותח ותמיד ברוכים הנכנסים".

לגין וטובופלסט יש האומרים, כי מה שיהיה יהיה ומה שהיה היה, אבל כנראה אין תחליף לתעשייה, לגין - טובו עברו שנה מוצלחת וטובה, ונראה שהמפעל על קרקע יציבה. צוות ותיק, מקצועי ומוכשר לא מקל לרגע ראש, ביום המחר. בשתי החברות לגין וטובופלסט בוצעו רכישות ציוד חדשות המייעלות ומשפרות את העבודה, ולמרות החורף השחון והירידה ביבולי השימורים ומלחמת "חרבות ברזל", הפוגעת בצורך של תמרוקים, המפעלים עובדים במלוא תפוקתם ואפשר בהחלט לראות ברכה בעמלם. עדיין מנסים לראות את השפעת המכסים של טראמפ על המכירות בעולם הרחב, אבל עברנו את פרעה, נעבור גם את זה. אז תודה על ההצלחות, למרות המצב, זה ממש ממש לא מובן מאליו.

בראש התהלוכה נוסע סבא (פינצ'י) נרגש על מלגזה מצוחצחת, עם כובע חדש. הוא עובד בלגין כבר שנים רבות, והיום - הוא מביא את כל האוצרות! שורות של קופסאות, מסודרות על משטח, שפופרות מבהיקות - כולנו פה נשמח! ריח שימורים מרחף באוויר, אבל לא פותחים! ממשיכים לשיר: אצלנו במפעל בכל אריזה יש הפתעה תירס או קרם, מלפפונים או משחה, זו חגיגה של תעשייה חקלאית ויפה! "טובו חם! בים בים בים!", בים בים בים - ולגין גם! עד מתי ימשיכו כך לזמר? עד ש... עד ש... אחרונת המכונות תתעורר! הראשון לטעום הוא עדי - ומכריז בשיר אדיר: "בים בים בים! טובו חם! שימורים טעימים? מצויין! אלית ושחף - צור ויהב - אופיר וגם לירון, פותחים אריזה - ו... ב ת א ב ו !"

אורלי זעירא

ריקוד הקלנועיות גלית חגי

הרעיון לריקוד הקלנועיות הוא ניסיון להחזיר את הטרקטורים הממונעים לחג. אז עם קצת דמיון אפשר לראות בקטן ולחשוב בגדול. ומי אם לא נשות החייל הקיבוציות לנהוג עליהם? ככה התקבצו להן, הנהגות האמיצות, שנתנו בי אמון וסבלו בשקט את השמש הקופחת: עינת קרדוש, עלית בוצר, אביבה מדלינגר, רחלה סגל, תלמה זלינגר ושולי שלו מתגברת ביהושע קנטרוביץ. המקום קטן, הכלים לא חדישים במיוחד, גם הזיכרון כבר לא חד, אבל היינו חדורות מוטיבציה ובעיקר נהנינו. מקווים שגם אתם.

חודש יוני 1946 ביגור - מזכיר פעם נוספת הלל לויתן

האנגלים חיפשו נשק, הפכו כמעט את כל הרצפות בבתים, חיפשו כל מקום שהיה עשוי לשמש כסליק. בסופו של דבר, הם מצאו את הסליק הגדול והחרימו מאות כלי נשק. מספר חברים שידעו לאחוז בעיפרון, ציירו את שראו, גם ברפיח וגם בלטרון. הסליק של אז שוחזר ומשמש מרכז למבקרים, כשקבוצות רבות מבקרות בו ולומדות על החלק של חברי יגור בדרך למדינת ישראל.

בחודש זה חווה קיבוץ יגור שני אירועים במישור הלאומי.

לתחילת החודש תוכננה ועידה של הקיבוץ המאוחד, והנה לקראת כינוס הוועידה באה צביה לובטסקין (צוקרמן) לארץ. בעלה יצחק עדיין נשאר בפולין לארגון העלאת יהודים מגיא ההריגה לארץ ישראל. היה ברור שצביה צריכה לדבר בוועידה. לקראת דבריה היה גם חשש, שכעסה על חוסר ההשתתפות של היישוב בארץ בנעשה בשואה, יביא אותה לדברים חריפים וקשים לשמיעה. החברים המרכזיים בקיבוץ המאוחד לקחו את צביה לבית ההבראה יערות הכרמל, ליד בית אורן, לשמוע את דבריה, בטרם ישמע אותם הקהל.

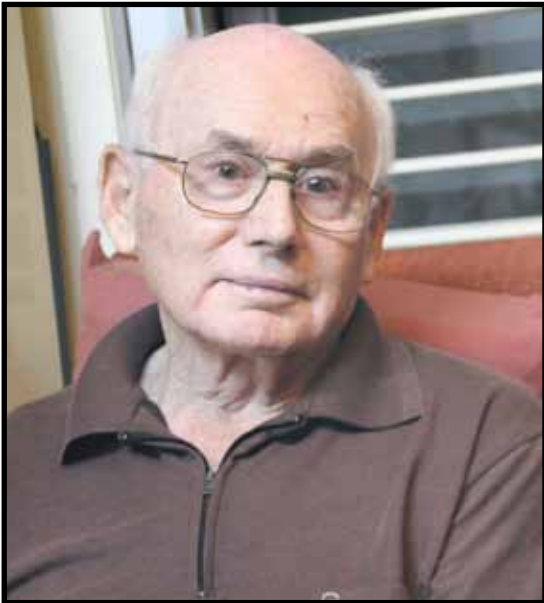
הוועידה התכנסה על "גבעת המכוורת" (היום עומד שם שיכון לתפארה) בקיבוץ יגור תחת אוהל מועד גדול שנדחסו בו מאות אנשים.

החשוב היה שהסיסמאות שהונפו בו לא היו קשורות בשואה או אפילו במרד גיטו ורשה, אלא במדינה שבדרך, בזכות ההתיישבות, בזכות עלייה חופשית "לחיי הספינות הבאות". יחד עם צביה בא ליגור גם גרעין של לוחמים וניצולים מוורשה, שהתארגן ביגור לקראת הקמת קיבוץ - לוחמי הגיטאות. צביה דיברה ברצף במהלך יום שלום, כשכל הציבור יושב מרותק בהקשבה מלאה. זו היתה העדות המסודרת הראשונה שנשמעה בארץ אודות מה שקרה שם.

שלושה שבועות אחר כך, בערב שבת 29 ביוני, מבצע אגתה, או בפי היישוב בארץ "השבת השחורה" (הביטוי הזה משמש לאחרונה אירוע שלצערנו עדיין לא מסתיים) חיילי הצבא הבריטי, "הכלניות", צרו והשתלטו על יגור. את הגברים הובילו למחנות מעצר ברפיח, את הנשים - תחילה לעתלית ואחרי מספר ימים אפשרו להן לחזור הביתה. אצל הגברים זה לקח מספר חודשים. אנחנו, הילדים, ישבנו בבתי הילדים, כשמחטות רטובות מכסות את העיניים כנגד הגז המדמיע.

100% יופי פסים בהירים וכהים של חמניות המיועדות לנוי. גזוני הצבע קשורים לחלוקה בין זכרי (20%) ונקבי. מזה כמה שנים שאנו מייצרים את הגרעינים לחברת שמוכרת אותם. קוצרים את הזן הנקבי. גרעיני הנקבה נותנים פריחה איכותית יותר.

אברהם בירז - לזכרו

אברהם נולד בתל אביב ב-30 ביולי 1935, בן ראשון לשרה ופנחס בירז.

כשהיה בן 3 עברה המשפחה לגבעת עדה, וכשלא הצליחו למצוא שם עבודה השתקעו בחיפה. פנחס, אביו של אברהם, מצא עבודה בחלוקת קרח, והיה נוסע במשאית חלוקה ברחבי חיפה.

ב-ז' באדר תרצ"ט, תקופת פרעות תרצ"ט, נרצח פנחס ביריות לעבר המשאית שלו, ושרה ואברהם נותרו לבדם. אברהם היה אז בן ארבע בלבד.

שרה התקשתה לגדל את הילד לבדה, ואברהם נשלח בגיל בית הספר היסודי למעון גאולה לילדים יתומים, ושם התגורר. כילד צעיר, הפרידה מהוריו היתה קשה לו והוא היה בודד.

בכיתה ו' בהגיעו לגיל 12, עבר לכפר הנוער מאיר שפיה. אברהם היה בתקופה זו ילד גייגיי קטן קומה, אבל עקשן וחזק, וכמו שהוא הגדיר זאת - "מהר מאוד למדו שאיתי לא מתעסקים". הוא שהה בכפר הנוער שפיה תקופה קצרה בלבד, אבל התקופה הזו היתה משמעותית עבורו: שם גילה את עצמאותו, והחל להתבגר. הוא סיפר איך היה יוצא עם החמור להביא חלב לזכרון יעקב הסמוכה, ונהנה מעבודה פיזית בתחומים שונים.

בינתיים התחתנה אמו שרה בפעם השנייה עם דב טאו, ודב התעקש להוציאו מהפנימייה ולהחזירו לחיים בחיק המשפחה. לדב ושרה נולדו שני בנים - צבי ושמעון, ושתי בנות - אורה ודליה. אברהם התייחס לכל הילדים כאחיו הקטנים, דאג וגונן עליהם ככל יכולתו. הוא היה עצמאי ובעל יוזמה, וכך, למשל בתקופת הצנע, החליט לגדל תרנגולות בחצר המשפחה, כדי שיהיו ביצים למאכל עבור הילדים. אברהם סיפר בהמשך, שכאשר גבר הצורך והמשפחה היתה שוחטת את אחת התרנגולות למאכל, הוא לא היה מסוגל לגעת בבשר הזה. אולי כאן השורש לנטייה המובהקת לצמחונות אצל כל ילדיו ומרבית נכדיו.

את לימודי התיכון למד בבית ספר ערב, ובמהלך הבקרים עבד במפעל ב.מ.ב. ובמפעל סולתם שבחיפה. בתקופה זו רכש ידע רב בתחומי הרתכות והמסגרות, והצטיין בעבודתו. כאשר הגיע לגיל 18 התגייס לחיל החימוש. כחייל הכיר את דינה, שהיתה חברתה של אחותו אורה, והם התחתנו בשנת 1959 בקיבוץ יגור. אברהם השתקע עם דינה ביגור ונולדו להם ארבעה ילדים - פנחס, פנינית ז"ל, גלית וגולן.

במשך 24 שנים ניהל אברהם את מסגריית יגור. בתקופה זו פיתח כלי עבודה לשימוש בענפים השונים, כך, למשל, תכנן והקים את מחלבת יגור החדשה. בזכות קשרים הדוקים שיצר עם צוות הבניין, נהגו לשתף אותו ולהתייעץ עימו לפני כל בנייה חדשה במשק. הודות לידע הרחב שלו גם בתחום ההנדסי יכל לתרום ולהצביע על שיפורים רבים.

במלחמת ששת הימים גוייס אברהם כמוביל טנקים לרמת הגולן. ביומה השני של המלחמה, באירוע שנקרא "ליל גשם הפגזים",

מצא מחסה בשוחה באזור ראש פינה עם עוד שבעה מגויסים. פגז סורי פגע ישירות בשוחה, ואברהם היה השורד היחיד ממנה. הוא נפצע מרסיס, שחדר לכתפו וגבו ושבר את עצם הבריח שלו. אירוע טראומטי זה ליווה אותו במשך כל חייו. הוא חזר לקיבוץ, ולאחר שנתקל ביחס מעליב מצד ועדות במשרד הביטחון, סירב לקבל תמיכה והכרה מהם. הוא ראה בעבודה אמצעי לשיקום וריפוי, התעקש לעבוד כמו כולם למרות הקושי, וחזר לתפקוד מלא.

אברהם היה רגיש תמיד לנערים שלא מצאו את עצמם במערכת, ופרש חסותו על צעירים שפגש במהלך העבודה. תמיד שמח לעזור ולתת מעצמו לכל חבר שביקש משהו מן המסגריה, ועשה זאת בנדיבות ובצניעות רבה. בשנת היובל של יגור, 1973, זכה בתואר "איש השנה" של הקיבוץ בזכות פועלו זה.

לאחר 24 שנים במסגריה עבר לנהל את המחסן הכללי, והפך אותו לכלבו. אברהם היה מסגר מעולה, אך לא התגלה כאיש מכירות נלהב. נהגו לספר עליו, שכאשר הגיע חבר וביקש להזמין מוצר זה או אחר, היה מושך בכתפיו ועונה לו: בשביל מה לך, חבל על הכסף. בהמשך עבר לעבוד בלגין, ולאחר שיצא לפנסיה עבד בדואר בקיבוץ.

אברהם ודינה תמכו במסירות במשך 20 שנה בפנינית, בתם, שחלתה בטרשת נפוצה, עד שנפטרה בשנת 2005. הוא תמך גם בדינה אשתו ועד ימיו האחרונים דאג תמיד להכין מתנות וברכות לכל בני המשפחה בימי ההולדת שלהם. תמיד רצה להעניק ולתת משהו לכל מי שהגיע לבקר.

אברהם היה אדם חזק, עצמאי ויוזם מילדות. היה חשוב לו לחיות בתפקוד מלא ועצמאי. בזאת הצליח, ממש עד ימיו האחרונים.

אברהם היה בעל, אבא וסבא אוהב ל-4 ילדים, עשרה נכדים ושני נינים.

יהי זכרו ברוך

פעם, במהלך נסיעה, לאחר הרהור ארוך, אמרת לי שיש כאלו שהיתה להם ילדות קשה, וכאלו שהיתה להם ילדות רעה. עם ילדות קשה אפשר להתמודד, אמרת. אבל עם רעה - לא.

לא הרחבת בנושא, אבל מסיפוריך הרבים הבנתי, שלמרות הקשיים הרבים שחוויית בילדותך, למדת להתמודד מולם באומץ ובעזרת דמיון והומור.

אהבת לכתוב סיפורים בהמשכים בפנקס קטן, שממנו הקראת לחבריך לכיתה. אהבת גם להציג ולהצחיק. במסגרייה, באמצעות הדמיון הרב והידע הטכני הרב מאוד שצברת, מצאת והמצאת פתרונות שהחזיקו למשך שנים ארוכות.

היית אבא מצחיקול, אבל היה בך גם כאב עז, סמוי מן העין.

אני זוכר איך הסקרנות שלי, כשהייתי בגן, הובילה אותי לשידה הקטנה שליד המיטה. מצאתי שם גוש ברזל קטן. חפנתי אותו בידי ואז ניגשתי אלי. שאלתי אותך מה זה, וסיפרת לי שלפני שנולדתי היתה מלחמה. האויב הסורי ירה פגזים והגוש הזה הוא רסיס שפצע אותך, ושעכשיו אתה בסדר. לא שיערתי לכמה כוחות הזדקקת כדי להיות בסדר. הילד הגיינג'י הקטן עם הפתיל הקצר ליווה אותך לאורך כל הדרך. הילד הגיינג'י קטן, אך אתלטי וחזק, בעל דמיון עשיר ואהבת הזולת באופן הפשוט והנקי מאינטרסים, המשיך לרצד בעיניך עד שנעצמו סופית.

תודה אבא, על החיים שהענקת לי ועל אהבתך.

אז לילה טוב, ליל מנוחה, שינה מתוקה, חלומות נעימים וחלומות פז.

גולן

אבא

אבא של לב, אבא של נשמה, אהבת לתת ללא תמורה. למרות שבחיים שלך קיבלת מכה אחר מכה, זה רק חיזק את טוב ליבך ואת גודל הנתינה.

היית איש שלא נקשר, כדי לא להיפגע. אבל אנשים בהחלט נקשרו אליך. מהילד השובב והלוחמני הפכת לבן אדם, שחיזק אנשים ועזר להם להיכנס למסגרת.

היית מוכשר, שרק הקרובים אליך הכירו. "ציילי", כמו שקראו לך בתנועה, כשהיית כותב ומחלק לחבריה סיפורי מתח מפרי עטך, החבריה מחכים לפרק השיא בסיפור המתח שלך.

טיפלת באמא ובנו במסירות רבה עד הסוף.

אני מאמינה שכל עוד אחרון אוהביך ומוקירך יהיה בעולם, חלק ממך עדיין יתקיים איתו, וכמו שהבאת הרבה טוב לעולם הזה, תביא טוב לעולם הבא.

השארית הרבה יתומים אחריך.

מתגעגעת ואוהבת.

גלית

לסבא של אבישי

זכינו היום בכיתה לשמוע שיר שאבישי בחר, שיר האהוב מאוד על כל המשפחה, "לתת". כאשר שאלתי אותו, אם יש אדם שהוא חושב עליו לגבי השיר, הוא ציין אותך, ביכולת שלך לתת נשמה לבנים ולנכדים, לאהוב, לוותר, ולחיות עם השינויים.

אשרי שהוא התברך בך.

ואשריך שהתברכת בנכד כזה שידוע להעריך.

(מורה של אבישי רובנר, בבית הספר היסודי)

אברהם אחינו היקר, מלווים אותך היום בדרכך האחרונה, ולמרות גילך, ליבנו מסרב להאמין שאנו נפרדים. היית עמוד תווך שקט, אך יציב בחיינו. צנוע, ישר דרך, איש של הרבה מעשים ולא של מילים. כל חיך היית קודם כל בשביל אחרים - ידעת לתת בלי לבקש תמורה, לאהוב בלי תנאים, ולתמוך מבלי שירגישו בחסד שעשית.

גידלת כמעט את כולנו - כאב, כסב, כדוד, וכאח בכור, שנשא אחריות לא רגילה בזמנים קשים. לא היית רק אח, היית דמות של סמכות ושל חמלה גם יחד. הבית שלך היה מקום מבטחים, והלב שלך - פתוח תמיד, לכולם. הילדים, האחיינים, הנכדים - כולנו חבים לך חוס, ערכים, דוגמה אישית, ובעיקר אהבה אינסופית.

גם בזקנתך נותרת אתה - פשוט, נדיב, עם חיך של שלוה ומילה טובה לכל אחד. והצניעות שלך - הייתה כמעט בלתי נתפסת. אף פעם לא התרברבת, אף פעם לא ביקשת דבר לעצמך. אבל אנחנו - ראינו, ידענו, והכרת התודה שלנו תישאר איתנו לעד.

לך בשלום אח אהוב, תחבור לבני משפחתנו שכבר נפטרו ותשמרו עלינו מלמעלה. תנוח בשלום על משכבך, מוקף באהבתנו, כפי שחיית כל חיך - אהוב, נערץ, ובעיקר - בלב כולנו. תהא נשמתך צרורה בצרור החיים. יהי זכרך ברוך לעד.

שמעון טאו

לזכרו של אברהם בירך

הגעתי ליגור לאחר שנה בנען, בה עבדתי במסגרייה. נכנסתי למסגרייה ביגור כחלק מצוות המסגרייה. אברהם, שהיה מנהל המסגרייה, קיבל אותי בחיכוך השקט והצנוע ובחום.

אברהם היה איש מקצוע ברמה גבוהה, קפדן הדורש מכל עבודה היוצאת מהמסגרייה שלמות. אין לקבל עבודה שנעשתה ולומר עליה "זה בסדר" או "מספיק טוב". כל מוצר או תיקון צריך להיות מושלם.

כל הדרישות אלינו כמבצעים את העבודה היו בדרכי נועם. לפעמים נאלצנו לתקן עבודה שלא הייתה על פי הדרישות ואברהם ביקש זאת מאיתנו לתקן ולשפר בדרכו השקטה. מי שנכנס לבקש עבודה פגש באדם פתוח וקשוב.

העבודות במסגרייה היו רבות ומאתגרות: בחקלאות, בחצר הקיבוץ, בבתי הילדים בבניין, ברפת, בענפי המלאכה ועוד.

בנוסף לכל המעלות שהזכרתי מה שעוד אפיין את אברהם זה סדר וניקיון. כל יום שיש, השעתיים האחרונות היו מוקדשות לניקיון המסגרייה. על זה לא מוותרים. אני היית משוחרר, כי לא עמדת בדרישות של אברהם. מי שנכנס למסגרייה לאחר הניקיון חשב שלא עבדו שם בכלל. הרצפה נקייה, המכונות משומנות, הכל מוכן לשבוע הבא.

בעבודה עבדנו כצוות והיינו חברים, וגם חברים לאחר העבודה ושותפים בכל השמחות והרגעים הפחות שמחים וכל זאת בזכותו של אברהם - אדם יקר.

ישראל וולק

ראובן קינן - לזכרו

ראובן נולד ב-28.12.1944, בן לגרוניה וליונה קלימנטינובסקי, אח תאום לאליעזר, לאמנון הבכור והתאומים תמר וצופר (יבדל"א).

על ילדותו הוא מספר, שהייתה מלווה בקשיים עקב ליקויי למידה, שלא אובחנו, והטרגדיה המשפחתית שנחתה עליהם, כשאביו יונה טבע בים בהיות בניו הצעירים בני ארבע וחצי בלבד.

ראובן היה כל חייו איש עבודה. בבית הספר עבד תחילה בדיר, אחר כך בקבוצת הבנייה של פינייה פלד, ובכיתות המשך הצטרף לצוות של עובדי הפלחה.

החברות בינו לרוחלה פלקס החלה כשהיו עוד בבוקונים. אהבה וחברות שנמשכו כל חייהם.

לאחר סיום בית הספר גוייס לנח"ל. לאחר שנתיים בצבא השתחרר עם שאר בני מחזורו.

בשנת 1966 נשא את רוחלה לאשה ויחד הקימו בית חם לארבעת בניהם: אייל, איתי, אודי, ואורי.

כחייל מילואים לחם בפלוגת צנחנים, שנלחמה במלחמת ששת הימים בכיבוש אום אל-כתף בצפון סיני ובמלחמת יום הכיפור - בקרבות על רמת הגולן.

עם שיחרורו מצה"ל בשנת 1965 חזר לעבוד בפלחה. בהמשך עבד מספר שנים בענף המשאיות בלגין. לאחר מכן עבד כחמש-עשרה שנים, תחילה במפעלי המועצה (אח"ז) ואחר כך במפעלי העמק. גולת הכותרת של עבודתו הייתה שיקומו של המפעל "שחק".

ביגור מילא מספר תפקידים: מרכז עבודה, מנהל הבריכה, קצין בטיחות ותעבורה. בעבודה זאת התמיד עד השנה שעברה.

בצעירותו היה ראובן שחיין מצטיין. במים הוא הרגיש חופשי ומאושר. זו הייתה אהבה שנמשכה עד לשנים האחרונות.

אבא

זמן לומר שלום,

התקופה האחרונה איפשרה לנו לשהות ביחד לא מעט זמן, כמעין פיצוי על מירוץ החיים בו כולנו נמצאים.

היית אדם שורשי ועצמאי בפעילותך. כמו פרש בודד ידעת להחליט לעצמך ולבצע, בלי הצגות, פשוט, ישיר ונחוש.

היו לך אהבות פשוטות:

בראש ובראשונה אתה ואמא, שבניתם לכם קן בקיבוץ, מקום הולדתכם.

בררכת השחייה בקיבוץ היתה מקום המרגוע שלך - גן עדן עלי אדמות. בבריכה הרגשת חופשי, חותר במים, עושה

יהיה זכרו ברוך

ברכה ועוד בריכה. חכית כל השנה לפתיחה ושחית עד היום האחרון בעונה, אפילו שהמים כבר היו קפואים.

אהבנו יחד את הפועל תל אביב, נסענו לראות משחקים בחיפה. להיות אוהד הפועל צריך אופי להתמודד עם לא מעט אכזבות... (שמח שעוד ידעת על הזכייה בגביע יורוקאפ של הפועל בכדורסל... כי מגיע גם לפעמים לשמוח...).

כולנו אהבנו בילדות לצאת איתך לנסיעות במשאית עמוסה תוצרת לגיון, אם זה לגליל או לדרום, זה הרגיש כמו מלכים בכביש עם נופים שלא רואים מגובה של מכונית רגילה.

אבא - היית גאה בשבט שנוצר, בנו הבנים והנשים, ובכל אחת ואחד מהנכדות והנכדים.

לימדת את כולנו הרבה עקרונות ותובנות לחיים.

נזכור אותך בכל פעם שנריח את הכלור של הברכה, שנצפה במשחק כדורגל של הפועל וכשניסע בדרכים שהיינו ביחד.

כעת אתה בבית למרגלות הכרמל.

נוח על משכבך בשלום.

אורי

סבא

אסף: סבא, כל פעם כשהיית רואה אותי, היית אומר שהשמנתי! עוד לא סיימת את המשפט וכבר הזמנת אותי לבוסמת טבעון לאכול קבאב במסעדת עדאוו.

גילי: סבא, אתה היית המלווה שלי לא רק כנהגת חדשה, אלא מלווה שלי לחיים! כל סופ"ש הייתי מגיעה ומקבלת ממך את כל מה שהייתי זקוקה לו, ותמיד ידעת להסתכל על כל כאב בהומור ותקווה.

אריאל: סבא, אתה הדבקת אותי ב"חידוק השחייה", לפני כל תחרות קיבלתי ממך עצות והדרכות. תמיד היה לך חשוב להשתתף גם בהוצאות הכספיות של מחנות האימונים. אני חייב לך את ההצלחה שלי!

אסף: אחד מרגעי השיא שלנו סבא היה בחצי הגמר של גביע המדינה, שבו שיחקו מכבי תל-אביב נגד הפועל תל-אביב, כשאתה אוהד שרוף של הפועל ואני של מכבי! בעצם זה גם כמו דרבי משפחתי! בכדור האחרון שחקן שלכם לקח זריקה מכריעה וקלע! אתה השתגעת לגמרי והיית בעננים! למרבה ההלם, שנייה לאחר מכן פסלו לכם את הסל וברגע אחד התהפכו היוצרות! ברגע אחד ובהפתעה גמורה - מכבי הפכו למנצחים - ובדרמה הזאת זכינו שנינו לכמה דקות של שמחה ועצב שחלקנו יחד כאוהדים שרופים של קבוצות יריבות...

גילי: תודה סבא על הכול! תודה על מי שאתה, על כל רגע שזכינו לחוות איתך, תודה על כל מה שלמדת אותנו, על האהבה שנתת לנו.

וכן סבא, אנחנו זוכרים - שלכל הגלידוניות יש אותו הטעם... אני אוהבת אותך.

בן-אור: אני אתגעגע אלייך סבא, אבל תמיד תהיה בלב שלי.

גילי, אסף ואריאל בשם כל הנכדים

שרים עידית

לזכרה של עידית חכמוביץ'

שישי 13.6.25 | במועדון

למלא את ליבנו בזמר הלב של עידית
ובזכרונות של אנשים קרובים ואהובים

20:00 - התכנסות

20:30 - מתחילים

